

Inbreng Cedris - Internetconsultatie wetsvoorstel: Wijziging Participatiewet voor verbeteren van de ondersteuning van mensen in de bijstand

Cedris: 'Dit wetsvoorstel is niet nodig en in de uitwerking zelfs onwenselijk.'

De leden van Cedris zijn dagelijks bezig met het zorgen voor intake/diagnose, arbeidstoeleiding en –begeleiding van grote groepen mensen die dat op eigen kracht niet kunnen. Veel mensen met een arbeidsbeperking, maar ook schoolverlaters (VSO/Praktijkonderwijs), ex-gedetineerden en statushouders vinden via de sociale werkbedrijven hun weg naar betaald werk op de reguliere arbeidsmarkt.

Ondersteuning van bijstandsgerechtigden bij participatie

Cedris onderschrijft het uitgangspunt dat iedereen die het niet lukt op eigen kracht betaald aan het werk te komen, recht heeft op passende ondersteuning. Wij constateren dat de huidige wetgeving gemeenten en uitvoerders al voldoende beleidsruimte geeft om op basis van een professionele beoordeling, passende ondersteuning aan te bieden. Daarmee is dit wetsvoorstel niet nodig en in de uitwerking zelfs onwenselijk.

Binnen de huidige uitvoeringspraktijk is dat vaak wel een forse uitdaging en moeten prioriteiten worden gesteld. Veelal ligt de ambitie van gemeenten hoger dan wat zij binnen de huidige financiële kaders kunnen bieden. Met de evaluatie van de Participatiewet (door het Sociaal en Cultureel Planbureau) nog vers in het geheugen, kunnen we stellen dat deze wet voor grote groepen niet tot de gewenste verbetering heeft geleid in termen van werk- en ontwikkelingskansen. Dit wetsontwerp brengt hier evenmin verbetering in, sterker nog, het brengt de werkkansen van wie nu aangewezen is op gemeentelijke ondersteuning in gevaar. Door de forse bezuiniging op het participatiebudget, is het voor gemeenten nu al niet mogelijk hun ambities en verantwoordelijkheden volledig waar te maken. Realiteit is dat binnen de huidige kaders niet iedereen (tegelijk) geholpen kan worden.

Het wetsvoorstel zoals dat nu ter consultatie voorligt vinden wij daarom onvoldoende doordacht. Zolang het kabinet niet voorziet in het beschikbaar stellen van de benodigde extra financiële middelen is het voorstel onuitvoerbaar en tot mislukken gedoemd.

Het wetsontwerp verplicht gemeenten tot het vastleggen van het aantal en frequentie van gesprekken etc. aan alle mensen met een uitkering. Dit vergt ook een (soms aanzienlijke) uitbreiding van het aantal klantmanagers/consulenten. Naast extra geld kost dit ook de nodige tijd hen op te leiden voor de in het wetsvoorstel vastgelegde taken.

Passend aanbod beperkt zich niet tot toeleiding naar betaald werk. De in het wetsvoorstel bedoelde gesprekken brengen de zorg- en ondersteuningsbehoeften op een breder terrein in beeld. Dit raakt niet alleen de werking van de Participatiewet maar ook die van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Ook hier dienen de beschikbare middelen en capaciteit congruent te zijn met de gebleken vraag naar zorg en ondersteuning.

Aanpassing uitvoering taaleis

Het wetsvoorstel bevat het voornemen om de taaleis aan te passen. Onze ervaring is dat vorderingen bij het aanleren van de Nederlandse taal het beste worden bereikt in een contextrijke omgeving. Ons [onderzoek](#) uit 2018 toont aan dat duale trajecten, waarbij gelijktijdig wordt gewerkt aan taalverwerving en arbeidsinpassing, tot mooie resultaten leiden.

Wij zijn er dan ook voorstander van dat rond het voldoen aan de taaleis meer ruimte komt voor het verwerven van taal binnen de context van activiteiten die zijn gericht op re-integratie of activering. Dit past goed in de lijn van de Veranderopgave Inburgering, waarbij de focus ligt op (het verkrijgen van) betaald werk voor statushouders.